

Cal Puigjaner

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer Creu Real, núm. 18. Carrer Santa Oliva, núm. 6
Alçada: 128

Coordenades:

Latitud: 41.54669
Longitud: 1.89447
UTM Est (X): 407795
UTM Nord (Y): 4600038

Classificació

Número de fitxa 08147 - 40
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Romàntic
Segle XVI-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Les pluges han afectat la teulada i pisos superiors.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció d'Olesa de M (14/06/94)
Número inventari Sí: IPA 18686
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Pl. Fèlix Figueras Aragay, s/n
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dt., 27/09/2011 - 02:00

Descripció

Casa pairal situada al nucli urbà entre mitgeres, una de les més notables d'Olesa. El casal, profundament reformat al segle XIX, ha mantingut les característiques constructives d'aquesta època. Consta de planta baixa i dos pisos. La façana, molt austera, segueix una composició simètrica amb tres eixos de balcons als dos pisos superiors. És arrebossada i no presenta cap decoració, a part d'un portal adovellat i una petita fornícula al costat del balcó central. L'interior es distribueix en tres crugies. A la planta baixa hi ha un llarguíssim celler i altres elements com un pou i dues tines, o la cuina amb la llar de foc. Les plantes superiors, on hi havia la part residencial, estan distribuïdes al voltant d'un pati cobert. Al primer pis es conserven pintures murals corresponents al segle XVIII. A la part posterior, junt a un pati, l'immoble s'allarga per un dels costats amb unes dependències antigament dedicades a l'elaboració del vi. Es tracta d'una construcció llarguíssima, que consta de diferents trams, alguns sostinguts amb arcs diafragmàtics de maó, i que desemboca al carrer de Santa Oliva. El seu interior, tot i que en un estat molt precari, conté un conjunt molt interessant dedicat a la producció de vi en l'època de la primera mecanització; és a dir, entre mitjan segle XIX i començament del XX. Entre d'altres elements, es conserven un bon nombre de botes, una premsa, el rail per una vagoneta o una bomba mecànica.

Observacions:

En una reixa metàl·lica al pati posterior: "1857"

Història

Aquest casal ja consta en el capbreu de 1548, data en què pertanyia a Baltasar Viladoms, i havia estat edificat poc abans. El 1610 aquest la ven a Guillem Puigventós. Entre 1655 i 1716 la casa passà a mans de la família Valldeperes, propietaris de Sant Pere Sacama. En aquesta època els Valldeperes van unir-se per mitjà d'un matrimoni amb els propietaris del mas Singla, una altra de les grans propietats d'Olesa. Aleshores la casa que tenien a Olesa s'amplià incorporant-hi les dues que tenia al costat. Al final del segle XVIII Josep Puigjaner, un terratinent de Capellades, va casar-se amb la pubilla, i aleshores el patrimoni s'engrandí encara més, constituint una de les més grans famílies propietàries d'Olesa. Al segle XIX es van afegir els balcons al casal i aquest va patir una reforma substancial. Els Puigjaner van dedicar-se de manera molt notable a la producció de vi. A partir de mitjan segle XIX (segons la inscripció del pati posterior) devien habilitar les dependències posteriors de la casa amb elements mecanitzats per produir el vi, com ara les vagonetes. Fins èpoques recents, la casa conservava el mobiliari antic, d'un gran valor, que es va acabar perdent, i la documentació, que en part es va traslladar a l'arxiu històric. Entorn de l'any 2000 l'Ajuntament va adquirir el casal amb la intenció de portar-hi a terme un projecte museogràfic. Durant uns anys ha estat la seu de l'Associació de Pessebristes d'Olesa, que l'utilitzaven com a taller i hi organitzaven les seves exposicions.

Bibliografia

GONZÁLEZ BASCHWITZ, José; OBRADORS, Xavier (2006). Pla Especial de Protecció i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic d'Olesa de Montserrat. Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Fitxa B-02

